

वटुकः

ततः पूर्वादिङ्गाकिनीराकिणीकिनीकिनी-
काकिनीह। किनीमालिनीपुत्रान् देवीपुत्रान्
उमापुत्रान् रुदपुत्रान् मालकापुत्रान् दधिये
यजेत्। ऊर्ध्वं ऊर्ध्वमूर्त्यपुत्रान् अधोधीसुखी-
पुत्रान्। तदहिरण्यवेषु लोकेशान् वटुक-
रूपान् पूजयेत्। तदहिः पूर्वं अ॒ ब्रह्माणी-
पुत्राय नमः। एवमीशाने माहेश्वरपुत्राय।
उत्तरे वैष्णवीपुत्राय। अनिले कौमारीपुत्राय।
पचिमे इक्षाणीपुत्राय। नैऋते महालक्ष्मी-
पुत्राय। याम्य वाराहीपुत्राय। अनले
चामुचापुत्राय। तथा च निष्ठ्ये।
“ब्रह्माणीपुत्रकं पूर्वं माहेश्वीपुत्रमेवरे।
वैष्णवीपुत्रकं सौर्ये कौमारीपुत्रमानि।
इक्षाणीपुत्रकं भूयः पचिमे पूजयेत्ततः।
महालक्ष्मीसुतं सच्चाद्विद्विष्ट सर्वभूयेत्।
वाराहीपुत्रकं याम्य चामुचापुत्रमान्ते।”
तदहिदेष्विष्ट च। हेतुकं त्रिपुरानकं वेतालं
विहृतिजह्नं करालं कालानकं एकपादं भौम-
रूपं अचलं चाटकेभूयं पूजयेत्। ततो
योगिनीचहितदिव्ययोगीशाय नमः। एवं
योगिनीचहितभूमिद्वयोगीशाय नमः। एवं
योगिनीचहितभूमिद्वयोगीशाय नमः। ईशा-
नायिनिर्विष्ट पूजयेत्॥*॥ अस्य पुर-
षरथमेवविश्वितव्यजप्तः।
“वर्णलक्ष्मीं जपेत्ततं हविथाशी जितेऽद्वियः।
तदग्नीशं प्रजुह्यातिज्ञेमधुरसंयुतेः॥*॥
अथ वलिदानम्।
“पूर्वं विप्रं इगां समाराश वलिं दद्यात्।
श्रावान्तं पललं विपिलं जच्छानि शक्कराः।
गुडमिल्लरसापूर्मधुक्तैः परिमितिः।
कृत्वा कवचमाराध देवं प्रागुक्तवर्तना।
रक्तगृह्णपुत्रादैविष्ट तस्मै वलिं दद्येत्॥”
यहा।
“अन्यूनाङ्गमनं हत्वा राजसं प्रागुदीरितम्।
वलिप्रदानसमये रिपूर्णा सर्वसैन्यकम्।
निवेदयेवलिलेन वटुकाय विशिष्टधीः।
विदर्भयेष्विनानाना वलिमन्तं तथा सुधीः।
शत्रुपचास्त दधिरं विशितच दिने दिने।
भव्यतयस्त गत्वा सार्वं सारमेवसमन्वितः।
वलिमन्तोऽयमाकातः सर्वेषां विजयप्रदः।
अनेन वलिना हृष्टो वटुकः परस्येवकम्।
सर्वं गत्वेष्व विभजेवामिष्ट कुदमानः।
एवं हते परवलं चौयेत नाच संश्यः॥”
इति तत्त्ववारः॥*॥
अथ वटुकमेरवस्त्रोक्तव्यम्।
“कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम्।
भृक्तुरं परिप्रकृतं पार्वती परमेवरम्।
श्रीपार्वत्युवाच।
भगवन् सर्वधर्मेत्त सर्वशक्त्यागमादिषु।
आपद्वाराणं मनं सर्वसिद्धिप्रदं द्रुगम्॥
सर्वेषाचैव भूतानां हितार्थं वाङ्मत्तं मया।
विषेवतसु राजा वै शान्तिपुष्टिप्रसादनम्॥

वटुकः

नद्रव्याभकरन्यासत्रौ जन्मासमन्वितम्।
वत्तुमर्हसि देवेश मम हयेविवर्णनम्।
श्रीभगवादुवाच।
द्वयु देवि महामत्तमापद्वारहेतुकम्।
सर्वेदुःसप्तमनं सर्वशक्तिनिवैर्गम्।
व्यपसारादिरोगाणां व्यरादीनो विशेषतः।
नाशनं स्तुतिमात्रेण भत्तराजमिमं प्रिये।
यहराजभयानाय नाशनं सुखवृद्धनम्।
स्वेहाद्वायमि ते मनं सर्वसारमिमं प्रिये।
सर्वेकामर्थं मनं राज्यभोगप्रदं द्रुगम्।
प्रणवं पूर्वमुच्चाय देवो प्रणवसुहरेत्।
वटुकायेति वे पव्यादापद्वाराशाय च।
कुरुहयं ततः पव्याद्वाराकाय पुनः विषेत्।
देवो प्रणवसुहृदयं भत्तराजमिमं प्रिये।
मन्त्रोहारमिमं देवि चेलोक्यस्यापि दुर्लभम्।
व्यप्रकाशमिमं मनं सर्वशक्तिसमन्वितम्।
सर्वेदेव मनस्स भूतप्रेतपिश्चाचकाः।
विद्रवन्निभयासां वै कालरदादिव प्रजाः।
पठेदा पाठयेदापि वृजयेहापि पुस्तकम्।
नामिचौरमयं वापि यहराजभयन्नथा।
न च मारोभयं तस्य सर्वत्र सुखदान् भवेत्।
आयुरारोग्यमेव्यं पुत्रपैचादिस्त्वदः।
भवन्ति सततं तस्य पुत्रकस्यापि पूजनात्।
श्रीपार्वत्युवाच।
य एव भैरवो नाम व्यापद्वारको भवतः।
त्वय च कथितो देव भैरवः कल्प उत्तमः।
तस्य वामसहस्राणि अयुताश्चवृद्धनिचतः।
सारसुहृदयं तैर्वां वै नामादशतकं वद॥*॥
श्रीभगवादुवाच।
यस्तु संकीर्तयेदेतत् सर्वदृढविवैर्गम्।
सर्वान् कामानवाप्नोति साधकः विद्विषेव च।
द्वयु देवि विवश्यामि भैरवस्य महाभवः।
व्यापद्वारकस्येह नामादशतमुखम्।
सर्वापापहरं पुण्यं सर्वापापिनिवारकम्।
सर्वकामार्थं देवि साधकानां सुखावहम्।
देहाद्वयवन्नैव पूर्वं क्रृद्यात् समाहितः।
भैरवं भूहिं विवश्य ललाटे भौमदधेनम्।
अद्वयोभूताश्चयं त्वयस वदने तीव्रादर्थम्।
देवेषं कर्त्तयोर्मध्ये देवेषां हृदि त्वस्तु।
देवात्मानाभिदेशे च कर्त्तां सर्वाचानाश्वनम्।
जिनेवस्त्वर्विद्विष्ट लक्ष्मीयो रक्तपाणिकम्।
पादवेदेवेषं सर्वाङ्गे वटुकं ल्वसेत्।
एवं व्याचविधिं कृत्वा तदवत्तरासुतमम्।
नामादशतकस्यापि हृष्टोऽदुरुदृहतम्।
द्वहरारण्यको नाम विषेव परिकीर्तिः।
देवता कथिता वैह सहित्वादेव भैरवः।
धर्मार्थाकाममोचेषु विनियोगः प्रकीर्तिः॥*॥
अ॒ भैरवो भूतवाय भूतात्मा भूतभावः।
जैवदः जैवपात्रः जैवः च त्वियो विराट्।
द्वम्भानवाची मांसाशी खर्पराशी भूतात्मात्।
रक्तपः प्राणयः चिह्नः चिह्निदः चिह्नसेवितः।
कराकः कालभूमनः कलाकाशात्मुः करिः।

वटुकः

जिनेत्रो वहनेवच तथा पिङ्गलामीचमः॥
शूलपाणिः खड्गपाणिः कङ्काली धूम्बलीचमः॥
धर्मीर्मेरवो भौतभूतपो योगिनीवितः॥
धनदो धनहारी च धनयः प्रतिभाववान्॥
नागहारी नागकेशो योमकेशः कपालभवन्॥
कालः कपालमाली च कमनीयः कलानिधिः॥
जिलोचनो ज्वलप्रेतविश्चित्ती च ज्वलोकपान्॥
जित्तनयनो डिमः शान्तः शान्तनन्नप्रियः॥
वटुको वटुकेष्वच खड्गवरधारकः॥
भूताध्याः पशुपतिभिर्ज्ञकः परिचारकः॥
धूर्तो दिग्मरः चौरिहंसिणः पाङ्कुलोचनः॥
प्रशान्तः शान्तिदः शृः शृङ्करप्रियवाच्यः॥
चाष्टुर्मिन्नीधीश्वर शान्तवृत्तमोमयः॥
चादाधारः कलाधारः सर्पयुक्तः शृश्चैश्चित्तः॥
भूधरो भूधराधीशो भूपतिर्भूधरालकः॥
कङ्कालधारी सुखी च वालयशीप्रवैतवान्॥
जूभयो मोहनः स्त्रभी मारणः ज्वोभस्त्वयः॥
शृग्नीलाङ्गनप्रश्वादेहो सुखविभूवितः॥
वलिभुक् वलिभूतामा कामी कामपराक्रमः॥
सर्वापत्तारको दुर्गे दृष्टद्वृत्तिवितः॥
कामी कलानिधिः कालतः कामिनीवश्चकृदधी॥
सर्वसिद्धिप्रदो वैटाः प्रभविष्युः प्रभाववान्॥
चायोत्तरश्च ताम भैरवस्य महात्मनः॥
मधा ते कथितं देवि रहस्यं सर्वकामिकम्॥
य इदं पठनि स्त्रोत्रं नामादशतसुतमम्॥
न तस्य दुरितं किञ्चिद्व रोगीभ्यो भयं तथा॥
न शत्रुभ्यो भयं किञ्चित्प्राप्नोति मानवः क्रिच्चित्॥
पातकानां भयं नैव पठेत् स्त्रोत्रमनव्यधीः॥
मारौभये राजभये तथा चौरिविभे भये॥
चौत्यातिके महाधोरे यथा द्वःखप्रदर्थने॥
वन्वने च तथा दोरे पठेत् स्त्रोत्रं समाहितः॥
वर्चे प्रश्वमनं यानि भयोद्वैरवकीत्तनात्॥
एकादशसहस्रात् पुरचरणसुधते॥
विस्त्रेष्व च पठेदेवि संवत्सरमतिन्दितः॥
स त्रिहिं प्राप्त्यादिष्टा इत्यामापि मातुवः॥
वशसासान् भूमिकामसु च जप्तु लभते महीमः॥
राजा श्वेतिवाशाय जपेकासादकं पुनः॥
राजी वारचयवेव नाशयवेव श्राववान्॥
जपेकासचयं राजी राजानं वशमानयेत्॥
धनार्थी च सुतार्थी च दारार्थी यस्तु मानवः॥
पठेद्वारचयं यहा वारमेकं तथा निश्चितः॥
घनं पुत्रांस्तथा दारान् प्रामुख्यामानं संश्यः॥
रोगी रोगात् प्रसुर्येत वहो सुच्येत वन्वनात्॥
भौती भयात् प्रसुर्येत देवि सत्यं न संश्यः॥
यान् यान् चमीहते कामास्त्रासामाप्नोति
विशितम्॥
अप्रकाशमिदं गुह्यं न देयं यस्य कस्यचित्॥
सत्त्वलूपानाय शान्ताय जहवे दम्भवित्ते॥
ददात् स्त्रोत्रमिदं पुण्यं सर्वकामपलप्रदम्॥
धारां वस्त्रामि देवस्त्र यथा धारां पठेन्नरः॥*॥
अ॒ शुद्धस्फटिकधृतांश्च सहस्रादिलवैष्टम्।
चादाहुं चिनयनं चतुर्वाहुं दिवाहुकम्॥